

Μαρμαρινά

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΔΙΑΒΙΟΥΝΤΩΝ
ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΕΤΟΣ 11ον - Αρ. Φ. 166 - ΑΘΗΝΑΙ: ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1956 - Δίσερ Ροβέρτ 41 - Τλ. 29691

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤΗΡ, ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ του Διευθυντού της εφημερίδος μας κ. Νικολάου Σωτ. Λαμπαδαρίδη, πραγματοποιήθη την προπερελθοῦσαν εβδομάδα, διά πρώτην φοράν εις την ιστορίαν της ιδιαίτερας Πατρίδος μας, ή μουσική καταγραφή και ήχογράφησι των λαϊκῶν μας τραγουδιῶν. Η καταγραφή της μουσικῆς και ήχογράφησις ἐγένετο ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Θεατικῶν Μελετῶν, εις τὴν ἐν Ἀθήναις οἰκίαν τῶν κηλῶν συμπατριωτῶν μας κ. Κυριάκου καὶ Τριανταφυλλιά Πέππα, παρισταμένων τοῦ καθηγητοῦ κ. Πολυδ. Ποπαχριστοδούλου, Προέδρου τῆς Ἑταιρίας Θεατικῶν Μελετῶν καὶ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀρχείου Θεατικῶν Λαογραφικῶν καὶ Γλωσσικῶν Θεσηυρῶν, τοῦ ἀρίστου μουσικοῦ τῆς Ἑταιρίας κ. Παύλου Καβακοπούλου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς εφημερίδος μας κ. Νικολάου Λαμπαδαρίδη, τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν μας κ. κ. Θεοφ. Σπ. Θεοφανίδη, Ἀντωνίου Μαρμαρινοῦ καὶ Τάνη Μιχ. Χαλβατζῆ, καὶ τῶν δ/νιδῶν Ἀσπασίας Θεοφανίδου καὶ Κούλια Μαλᾶ, χειριστοῦ τοῦ μηχανήματος λήψεως τοῦ ἤχου.

Εἰς τὴν πρώτην αὐτὴν συστηματικὴν ἐργασίαν διὰ τὴν διάσωσιν τοῦ λαογραφικοῦ μουσικοῦ πλοῦτου τῆς ιδιαίτερας Πατρίδος μας, καταγράφη ὑπὸ τοῦ κ. Καβακοπούλου ἡ μουσικὴ καὶ ἐγένετο ἡ ήχογράφησις πέντε τραγουδιῶν, ἐκ τῶν καλλιτέρων καὶ περισσώτερων ἀγαθῶν τῶν εἰς ὅλους τοὺς συμπατριώτας μας.

Κατ' ἀρχὴν ἐτραγουδῆσε ὁ κ. Θεοφανίδης, τὰ τραγούδια τοῦ γάμου, ὅπως τὰ τραγουδοῦσαν εἰς τὸ Πρασιεὶο καὶ τὰ Παλάτια τοῦ Μαρμαρᾶ, καὶ συνέχισε μετὰ τὸ τραγούδι τῆς «συντέκνισσας».

Κατόπιν ἐτραγουδῆσαν ἡ κ. Τριανταφυλλιά Πέππα, ἡ δ/νίς Ἀσπασία Θεοφανίδου, ὁ κ. Θεοφ. Θεοφανίδης, ὁ κ. Νικ. Λαμπαδαρίδης, ὁ κ. Ἀντ. Μαρμαρινός, ὁ κ. Τάνης Χαλβατζῆς καὶ ὁ κ. Κυριάκος Πέππας, τὸ τραγούδι τοῦ γρίπου « Στὴν Κερασιὰ βολαξαμε ».

Συνέχισε καὶ πάλιν ὁ κ. Θεοφανίδης μετὰ χορευτικὸν τραγούδι τοῦ Πρασιεῖου « Ὁ Τσάμπα ντὰς », καὶ τέλος, ἡ κ. Τριανταφυλλιά Πέππα καὶ ὁ κ. Θεοφ. Θεοφανίδης, Νικ. Λαμπαδαρίδης καὶ Τάνης Χαλβατζῆς ἐτραγουδῆσαν τὸ « Ἄναψε τὸ Φαναράκι », μετὰ τὸ ὁποῖον ἐκλείσσε—ὡς συνήθως—ἡ ὥρα καὶ ἱστορικὴ αὐτῆς λαογραφικῆς βραδύας.

Τὰ μελοποιηθέντα καὶ ήχογραφηθέντα λαϊκὰ τοπικά μας τραγούδια θὰ ἀκούσωμεν προσεχῶς ἀπὸ τὸ Ραδιοφῶνον εἰς ἡμέραν καὶ ὥραν τὴν ὁποῖαν θὰ γνωστοποιήσωμεν ἐν καιρῷ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ συμπατριώτας.

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΜΑΣ

ΠΑΛΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΣΤΟ ΝΟΥ ΜΑΣ ΓΛΥΚΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Στὴν Ἀσθὸν τοῦ Μαρμαρᾶ τὸ 1919

Ἀναμνηστικὴ φωτογραφία βαπτίσεως τοῦ Κωνσταντίνου Σεροφειμῆδη (Κουγιουμτζῆ) μετὰ ἀνάδοχο τὴν Μαρίκα Νικ. Λιβανοῦ Διακρίνεται ἕνα μέρος τῆς παραλίας τῆς ἀδέχαστης Ἀσθῶνης καὶ τὰ σπιτία τοῦ Χρυσοστόμου Λιδίου, Γεωργίου Λιδίου, Ντίνου καὶ Γ. Λογοθετίδη.

ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΦΟΥΓΓΑΡΑΔΕΣ τοῦ Τάρπον Σπρίγκς τῆς Φλωρίδος

Ἡ γραφικὴ τελετὴ τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, ποὺ τὴν παρακολουθοῦν κάθε χρόνο, πλήθη Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς.

ΣΑΡΛΟΤ Βορ. Καρολίνας, Φεβρουάριος (τῆς ἀντιπροσώπου μας) — Ὅπως κάθε χρόνο, εἴ- τοι κι' ἐφέτος, ἡ ἡμέρα τοῦ Ἀγιασμοῦ τῶν ὑδάτων, στίς 6 Ἰανουαρίου, μᾶς ἔφερε, μαζί με πολλοὺς ἄλλους Ἑλληνας, στὸ Τάρπον Σπρίγκς τῆς Φλωρίδος, νιά νά γιορτάσωμε τὰ Θεοφάνεια.

Τὸ ΤΑΡΠΟΝ ΣΠΡΙΓΚΣ εἶναι μιά πολὺ ὥραία γραφικὴ παραλιακὴ πόλη σφουγγαράδων στὴ νότιο Φλωρίδα. Ποὺ τὴν κατοικοῦν 2.500 Ἀμερικανοί, Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Στὴ μικρὴ αὐτὴ πόλη τῶν Ἑλλήνων σφουγγαράδων τῆς Ἀμερικῆς, διατηροῦνται δὲ λατὰ Ἑλληνικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ ξαναζοῦν οἱ

Ἑλληνικὲς παραδόσεις. Στους ἐπισκέπτας τοῦ Τάρπον Σπρίγκς κάνουν ἐντύπωση οἱ ἑκατοντάδες ἑλληνικὲς ἐπιγραφές στὰ καταστήματα. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία, ἡ λέσχη, τὰ πραγματικὰ ἑλληνικὰ καφενεῖα μετραπεζάκια στὰ πεζοδρόμια—ὅλα κάνουν τὴν ἐντύπωση ὅτι ἕνα κομμάτι ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΣΤΗ ΝΕΑ ΠΡΟΚΟΝΗΣΟ

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Βασιλικοῦ Διατάγματος περὶ ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς Νέας Προκοννήσου καὶ τὴν κοινοποιήσιν του εἰς τὸ Πολεοδομικὸν Γραφεῖον Ἀθηνῶν, ἡ Διοίκησις τοῦ Οἰκοδομικοῦ Συνεταιρισμοῦ μας ἤρχισε τὰς ἐπιπέρας τῆς μετὰ τὰς ἀρμοδίας κρατικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐνοικίασιν κρατικῆς πούλ δόξας πρὸς διανοεῖν τῶν δρόμων καὶ πλατειῶν τοῦ συνοικισμοῦ μας. Ἐκ παραλλήλου μελετᾶται τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως, ὡς πρῶτον δὲ ἔργον διὰ τὰς προσωρινὰς ἀνάγκας τῶν συνεταίρων, τῶν ἐπιθυμούντων νά οἰκοδομήσουν, ἀπεφασίσθη καὶ ἤρχισεν ἡ ὁρόρυξις δύο φρεάτων, εἰς θέσεις ἐξυπηρετούσας ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Νέας Προκοννήσου.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Συνεταιρισμοῦ, ἀντιμετωπίζουσα τὴν ἐπίλυσιν διαφόρων ἄλλων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα πρέπει νά φέρη πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν προσεχῆ Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Συνεταίρων, ἀπεφασίσεν—ὡς πληροφοροῦμεθα—τὴν μικρὰν ἀναβολὴν τῆς ἀπὸ τοῦ μηνὸς Μαρτίου, ὡς εἶχεν ἀρχικῶς ἀποφασισθῆ, διὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον, κατὰ τὰ μέσα τοῦ ὁποῖου καὶ θὰ πραγματοποιηθῆ αὐτή.

μεταφέρθηκε ἐδῶ στὴν Ἀμερικὴ. Ἑλληνικὲς σημεῖα κυματίζουν πλάι ΣΥΝΕΧΕΙΑ

στὴν 3η σελίδα

Μαρμαρονησιώτικὴ ΕΒΔΟΜΟΓΡΑΦΙΑ

Χαρισά

ΤΕΛΕΤΗ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ τοῦ πλοῦτου τῆς συλλογῆς τῶν ἀναλέκτων στοιχείων τῆς τοπικῆς μας λαογραφίας, ξεχωριστὴ θέσι παίρνει ἡ περιγραφή τῆς γραφικῆς τελετῆς τοῦ γάμου, ποὺ δημοσιεύσαμε, γιὰ πρώτην φορά, στὸ «Παμπροκοννησιακὸν Βῆμα» τὸν Ἀύγουστο καὶ Σεπτέμβριο τοῦ 1940, διακοπείσης διμῶς τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Παμπροκοννησιακοῦ Βῆματος» τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1940, λόγω τοῦ πολέμου, διακοπῆ τότε ἀναγκαστικῶς καὶ ἡ συνέχισις τῆς δημοσιεύσεως τῆς περιγραφῆς μας. Σήμερον παραδί- δουμε καὶ πάλιν στὴ δημοσιότητα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν «Μαρμαρινῶν Νέων», ολοκληρωμένη τὴ λαογραφικὴ αὐτὴ ἐργασία μας, βέβαιον ὅτι προσφέρουμε στοὺς ἀγαπητοὺς συμπατριώτας μας τὴν περὶ γλυκαῖα ἀνάμνησι ἀπὸ τὴν καλῶς ἐτεχνισμένην ζωὴν μᾶς στὴν ἀλησμόνητη Πατρίδα.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΥΠὸ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ

Ἡμέρα τῆς χαρᾶς
Ἡ περὶ συνηθισμένη μέρα στοὺς Μαρμαρινούς γιὰ τὴν χαρὰ (τὸν γάμο) ἦταν ἡ Κυριακὴ. Φρόνιζαν δὲ πάντα ἡ μέρα αὐτὴ νά μὴ πέσῃ τὴ Μεγάλη Σαρακοστή, τὸ Σαραντάμερο ἀπ' τ' αἶ Σπυριδῶν ὡς τὰ Φῶτα τοῦ θεοῦ ἁγιασθῶν τὰ

νερά, καὶ τὸν Μᾶη, γιὰ- τι αὐτὸν τὸν μῆνα παν- τρεύονται οἱ γαϊδάροι. Ὅτι καρὸ κάνει τὴν βδομάδα τῆς χαρᾶς, λέ- νε πῶς εἶναι τοῦ γαμ- προῦ, κι' ὅτι καιρὸ τὴν Κυριακὴ εἶναι τῆς νύφης: Ὅλες αἱ μέρες τοῦ γαμ- προῦ ἡ Κυριακὴ τῆς νύφης. Ἀμα βρέχει τὴ μέρα τοῦ γάμου, λένε πῶς ἡ

νύφη εἶναι «γουλιά- ρα». Γι' αὐτὸ κι' οἱ μητέρες συμβουλεύου- νε τίς κόρες τους ὅταν εἴ- ναι λεύθερες νά μὴ ξύ- νουν τὸν πάτο τοῦ «χα- ρανιοῦ» καὶ τρῶνε τὸ πιασμένο φαί, γιὰ- τί θὰ βρέχῃ τὴ μέρα τοῦ γάμου των.

Οἱ προετοιμασίες
Μιὰ ἢ δύο βδομάδες πρὶν ἀπ' τὴ μέρα τῆς χαρᾶς, ἡ νύφη θὲ νά προσκαλέσῃ σπῆτι τίς φιληνάδες τῆς καὶ μιὰ ρόφτρα, νά ράψουνε τὸ νυφικὸ φόρεμα π' ἔκανε δῶρο ὁ γαμπρός στὴ νύφη καὶ νά ἐτοιμάσου- νε καὶ ἀποτελειώσουνε τὰ ὑπόλοιπα προικιά. Γέμιζε τὸ σπῆτι ἀπὸ κορίτσια κι' ἀντηχοῦσαν γύρω σ' ὅλη τὴ γειτονιά οἱ χαρούμενες φωνές τους, τὸ γέλοιο, τὰ τρα-

γούδια τους:
Φόρτε βελόνι κίτρινο καὶ μακαρὰ χιονάτο νά ράψουμε τὸ φόρεμα γιὰ- τί εἶναι νυφικῶτο.

Σὰν ἀποτελειῶναν τὰ ραψίματα, ἀρχίζαν τὸ πλύσιμο. Βάζανε τρεῖς— τέσσαρες σκάφες καὶ πλένανε ὅλα τὰ ἀσπρό- ρουχα τῆς νύφης. Ὑ- στερα τὰ σιδερῶνανε καὶ τὰ κολλαρίζανε.

Γιὰ τὰ μάγια
Γιὰ νά μὴ πιάσουν τὰ μάγια στὸ γαμπρό, δέ- κα, δέκα— πέντε μέρες πρὶν παντρευτεῖ, δένανε καλὰ στὴ μέση του ἕνα

κομμάτι πλεμάτι τοῦ ψα- ριοῦ καὶ λέγανε:

«Ὅταν λυθεῖ τὸ πλεμάτι πὸ [τὴ μέση τ' τότε νά τὸν πιάσνε τὰ μάγια.»

Τὸ προσκέφαλο
Τὴν Τετράδ' ἀρχίζ' ἡ χαρὰ πηγαίνανε ὅλες οἱ φιληνάδες τῆς νύφης στὸ σπῆτι τῆς καὶ ἴτῶνανε ἕνα τετράγωνο προσκέ- φαλο μετὰ ζωτὸ κλείφ'. Τὸ στολίζανε μετὰ τρέδες καὶ φαράγκια. Τὸ προσκέφαλο αὐτὸ, τὸ Σάββατο ποὺ θὲ νά εἶναι ἡ προίκα στολι- σμένη, ἀπλώνανε μιὰ με- σάλα κεντημένη μετὰ λαματοτρέ (τὴν «καλὴ

μεσάλα») μέσα στὴ μέση τοῦ νοντά, ποὺ ἦταν στολισμένη ἡ προίκα καὶ τὸ βάζανε μέσα. Ὅ- ταν θὲ νά πάνε οἱ συμ- πεθέρες (τοῦ γαμπροῦ τὸ σοί) ἢ καὶ ἄλλοι κα- λεσμένοι νά δοῦν τὰ προικιά, χάριζαν κουφέ- τα καὶ παράδες καὶ τὰ ρίχνανε πάνω στὴ μεσά- λα ποὺ εἶχε τὸ προσκέ- φαλο. Τὴν Πέμπτη καθαρί- ζανε τὸ σπῆτι. Σφουκα- ρίζανε τὰ πατώματα καὶ τίς σκάλες, ξεσκονί- ζανε τὰ ἐπιπλα, γιαιλί- ζανε τὰ μαγειρικὰ σκεῆθ, ἀσβεστοῦναν τὴν αὐλή... (Συνεχίζεται)

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
 ΗΜΙΕΠΙΣΗΜΟ ΔΗΜΟΣ - ΟΡΓΑΝΟ
 ΤΟΥ ΠΡΟΚΗΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΟΥ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έσεταιριοί: Δραχ. 25
 Άγγλιας: Διο. 1.132
 Γαλλίας: Φρ. 1.000
 Αμερικής: Δολ. 5
 Αυστραλίας, Καναδά, Βενεζουέλας κλπ. Δολ. 5
 Κοινοτήτων Γραφείων Τραπέζων, Επιχειρήσεων Δρ. 100

Ίδιαι και δημοσεύσεις και διαφημίσεις κατά συμφωνίαν

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΣΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ

Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» παρουσιάζουν σήμερα στους συμπατριώτες δυο ακόμη Μαρμαρινόπουλα της Αμερικής. Είναι τὰ δυο λαμπρά τέκνα του καλού συμπατριώτη μας από την Αφθόνη κ. Γεωργίου Κανσκάκη, έγκαιρα κληρονόμου (τ) Νέα Υόρκη. Ο άριστερά εικονιζόμενος μικρός γυιός του κ. Γ. Κανσκάκη, Γάκωβος, ηλικίας 12 ετών, είναι μαθητής της Σχολής Δοκίμων, όπως φαίνεται και από τη σελή του. Η φωτογραφία

είναι βγαλμένη μπροστά στα «γκαραζ» του πατέρα του, που φέρουν ζωγραφισμένες επάνω από την είσοδο τις σημαίες Ελλάδος και Αμερικής, πράγμα που φανερώνει την αγάπη του κ. Κανσκάκη για την γενέτειρα Πατρίδα και τον τόπο στον οποίο σήμερα ζή. Ο δεξιός εικονιζόμενος, μεγάλος γυιός του κ. Κανσκάκη, ονομαζόμενος Παναγιώτης, ηλικίας 20 ετών, είναι από τριετίας φοιτητής της Στρατιωτικής

Σχολής Νοτίου Καρολίνας, στο Τσάρλεστον, όπου σπουδάζει πολιτικούς μηχανικούς. Φέρει τον βαθμό του λοχία και θέλει ένα ακόμη χρόνο για να λάβει τον βαθμό του Β' Αξιωματικού. Στη φωτογραφία είναι βγαλμένος στην αύλη της Σχολής και κρατά το δίπλωμα του προβιβασμού του σε λοχία. Τον κ. Γεώργιο Κανσκάκη θερμά συγχαιρούμε για τὰ δυο λαμπρά παιδιά του, ερχόμενοι να του ζήσουν και να τόχαιρεται.

Οι δεχόμενοι δύο φύλλα της εφημερίδας μας θεωρούνται συνδρομηταί της και διακομίζονται να πληρώσουν την συνδρομή των

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 § 1 τοῦ Α.Ν. 1092/1938 Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία ἐπιτεθῆναι Διευθυντοῦ Δελφινώσση 154 - Πειραιεύς

Φίλε κ. Λαμπαδαρίδη, ... Έλαβα τὸ γράμμα σας καὶ χάρηκα πολὺ μετὰ τὰ γραφόμενά σας. Τὰ «Μαρμαρινά Νέα» παίρνω τακτικά καὶ σας συγχαίρω γιὰ τὸ ὄμοιο πατριωτικὸ ἔργο σας, ἄξιό κάθε ὑποστηρίξεως ἀπὸ ὅλους τοὺς συμπατριώτας μας. Σὰς στέλνω τις συνδρομὲς μου καὶ σὰς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ πατριωτικοῦ μας φύλλου, τὸ ὁποῖο διαβάζω πάντα με μεγάλη μου εὐχαρίστησι.

Πρὸ διμήνου εἶχα κι' ἐγὼ ἕνα ἀτύχημα στὴν ἐργασία μου καὶ βραδύομαι σὲ ἀνωμαλία. Ἐπεισε ὁ τοῖχος τοῦ κτιρίου στὸ ὁποῖο ἔχω τὸ καφενεῖο μου καὶ ἔως δέου τοῦ διορθώσουν μ' ἐμποδίζη πολὺ τὴ δουλειά μου πρὸ πάντων τώρα μετὰ τις γιορτές. Τὸ καφενεῖο μου εἶναι τὸ ἀρχαιότερο στὸ Λὸς Ἄντζελες καὶ συχνάζουν ὅλοι οἱ εἶναι ἀπὸ τὰ δικά μας τὰ μέρη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Ἕλληνες ἀπὸ τις 16.000 ποὺ ἔχη ἡ πολιτεία μας.

Αὐτὰ εἶναι τὰ νέα μας ἀγαπητὴ κ. Λαμπαδαρίδη καὶ σὰς χαιρετῶ μετὰ ἀγάπη.

Ο φίλος σας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΙΓΓΑΚΗΣ
 Ἀφθονιάτης
 Κάτοικος Λὸς Ἄντζελες 211155

Φίλε κ. Λαμπαδαρίδη, ... Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν ὥραία Χριστουγεννιάτικη φωτογραφία τοῦ χωριοῦ μου. Εἶναι ἀληθινὰ, μετὰ συνεκίνησε πολὺ. Ξανάρθαν

ΑΘΗΝΩΝ

— Γάμοι :
 Ο κ. Ἀθανάσιος Π. Τσαλίκης καὶ ἡ θύνη Μαρία Μανωλίδου, κόρη τοῦ μακαρίτη συμπατριώτη Ξενοφώντος καὶ τῆς κυρίας Πολυξένης Μανωλίδου ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι τοῦ Μαρμαρά, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὶς 29/11/56 στὸν Ἱ. ναὸ Ἁγίας Ζώνης (Κυψέλης — Ἀθηνῶν). Στὸ ταίριαστὸ ζευγὴρ ἐχόμειθα κάθε χαρὰ καὶ εὐτυχία.

— Ἀφιξεις :
 Προερχόμενος ἐκ Ζυρίχης ὅπου εἶχε μεταβῆ δι' ὑποθέσεις του, ἔφθασε τὸν π. μὴνα ἀεροπορικῶς εἰς Ἀθήνας, μετὰ Παρισίων, ὁ ἀγαπητὸς φίλος καὶ συνεργάτης μας κ. Θεοφ. Θεοφανίδης.

Μετὰ δεκαπενθήμερον διαμονὴν του ἐνταῦθα, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας ἐπέσκέφθη πολλοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του συμπατριώτας, ἀνεχώρησεν ἀεροπορικῶς τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, ἐπιστρέφων εἰς Κων/πολιν.

στὸ νοῦ μου τὰ παιδικὰ μου χρόνια βλέποντας τὰ παλιὰ μου λημέρια ποὺ ἔπαιζα. Ὅνειρο ἦταν καὶ πέρασε...

Σὰς στέλνω τις συνδρομὲς μου τῶν δυο τελευταίων ἐτῶν καὶ σὰς χαιρετῶ.

Μὲ ἀπειρον ἀγάπην
ΠΑΝΑΓ. ΛΑΠΑΔΑΚΗΣ
 Πρασιτέτης
 κάτοικος Λὸς Ἄντζελες 2811 2155

ΣΑΒΑΝΝΑΣ

— Εὐτυχεῖς γάμοι :
 Ἀπὸ τοὺς πλέον εὐτυχεῖς γάμους ποὺ εὐτύχησε νὰ παρακολουθήσῃ ἡ ὁμογένειά μας, ἦσαν, ὁμολογουμένως, οἱ τὴν Κυριακὴν 18ην Δεκεμβρίου τελεσθέντες εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῆς πόλεως Βαλδρόσταν Γεωργίας, οἱ ἐνώπαντες τὸν λαμπρὸν καὶ φερελπινὸν νέον Γεώργιον Νικολάου, ἀγαπητὸν υἱὸν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος μας κ. Ἰωάννου Νικολάου ἐκ Γαλλιῆς καὶ τῆς κ. Κατίνης τὸ γένος Στυλιανῶν ἐκ Μαρμαρά, μετὰ τῆς χριτωμένης καὶ διὰ πολλῶν χαρισμάτων προκοπισμένης θύνης Ἄννης, λατρευτῆς κόρης τοῦ κ. Διογένους καὶ τῆς Κας Κατίνης Μαραγκῶν ἐκ Βαλδρόσταν Γεωργίας, ὅπου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶναι καλῶς ἐγκατεστημένοι.

Τὸ μυστήριον ἐτέλεσεν ὁ ἱερατικὸς προϊστάμενος τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας Τζάκσονβιλ Φλωρίδος, κ. Ζήσης, βοηθούμενος ἀπὸ τοῦ ἱερέως μας ἀδελμοτάτου Διονυσίου Ἀποστολάτου, καὶ τοῦ ἱεροψάλτου μας καὶ διδασκάλου τοῦ Σχολείου μας κ. Γεωργίου Χριστοδουλάρη. Τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλαξεν ὁ λαμπρὸς νέος καὶ οἰκογενειάρχης τῆς παροικίας μας Ἰωάννης Πουλυχρονίδης. Εἰς τοὺς νεογμούς ἐχόμειθα ὑγείαν, χαρὰν καὶ εὐτυχίαν καθ' ὅλον τὸν βίον των.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΔΡΑΚΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

— Μνημόσυνα :
 Στὸν Ἱ. ναὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς (Καλλιπόλεως — Πειραιῶς) τελέσθη τὸ Σάββατον 11 Φεβρουαρίου, τὸ ἐτήσιον μνημόσυνον τῆς Ὀλυμπίας Καρανικόλα ἀπὸ τὸν Μαρμαρά. Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέσην παρηκολούθησαν πολλοὶ συμπατριώτες. Τ. Χ.

ΧΑΛΚΙΔΟΣ

— Ἀρραβῶνες :
 Ο ἐξαιρετὸς νέος κ. Εὐγένιος Σπαθῆς, βιομηχανός, καὶ ἡ συμπαθεστάτη δ. Καίτη Βασ. Λιολιουδάκη, ἀπὸ τὸ Πρασιεῖο, κόρη μετὰ ἀρίστην ἀνατροφήν καὶ σπάνια προσόντα, ἔξωσαν ἀρραβῶνα. Εὐχόμεθα ταχέως τὴν στέψιν.

— Ο λαμπρὸς νέος κ. Θεόδωρος Βασ. Λιολιουδάκης ἀπὸ τὸ Πρασιεῖο τοῦ Μαρμαρά, καὶ ἡ τρωστὰ δ. Κατὶνα Τριανταφυλλίδου ἔξωσαν ἀρραβῶνα. Τοὺς μνηστευθέντας καὶ τὸς οἰκείους των συγχαίρομεν θερμότερα.

Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ

— Γεννήσεις :
 Ἡ κ. Καλομοῖρα Δ. Γαβριήλ ἔφερε στὸν κόσμον κοριτσάκι. Εὐχόμεθα νὰ τῆς ζήση.

Μνημόσυνα :

Στὶς 29 Ἰανουαρίου τελέσθη στὸν Ἱ. ναὸ τῆς κοινότητος μας τριετὲς μνημόσυνον γιὰ τὴν ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς τοῦ ἀξέχαστου συμπατριώτου μας Θεοφάνους Λ. Μιτάκου, θανόντος πρὸ τριετίας στὴ Σητάλη Βάσιγκτων. Παρευρέθησαν ἀρκετοὶ πατριῶτες τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος.
ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΩΛΑΤΗΣ
Ν. ΚΟΥΤΑΛΕΩΣ
 — Γάμοι :
 Ο κ. Χαράλαμπος Ι. Παλατιανός καὶ ἡ Ἔ. Βασιλικὴ Κωνστ. Τσουκαλά ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των στὶς 22/1/56. Τοὺς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

ΜΑΡΜΑΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΑΣΜΑΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΙΚΑ

Νέος 18 ἐτῶν ἐπιθυμῶν νὰ εἴσῃ εἰς γάμον κοινωσίαν καὶ εὐφραδίαν ἀπὸ τῆς ἐπιμονῆς ἀρνήσεως τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἀποφασίζει ἐν τῇ ἀπελπίσῃ του, νὰ μεταβῇ εἰς πόλεμον, εἰς τὰς παρὰ τὸν Δουναβίον γῶνας. Μὴ ὑπακούσας ὁμοῦ ἐμπολέμου καταστάσεως κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀναγκάζεται μετ' ὀλίγον νὰ λάβῃ τὸν δρόμον τῆς ἐπιστροφῆς καὶ καθ' ὁδὸν φρονεῖται παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Δουναβέως, ἐνῶ προσεπάθει νὰ κορέσῃ τὴν δίψαν του. Πρὸ τοῦ θανάτου του παραγγέλλει εἰς τὴν μητέρα του καὶ ἀδελφὴν του, μετὰ τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν δούλον του, τὸ τί πρέπει νὰ πράξουν διὰ τὰ ὑπάρχοντά του καὶ τέλος ἐκφράζει τὸ πικρὸν παράπονόν του διὰ τὴν ἀρνήσιν των νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ πανδρευθῇ, πρᾶγμα ποὺ τὸν ὤδηγησε εἰς τὸν θάνατον.

Ἐνα παλληκάρι δέκα ὀκτῶ χρονῶν

Ἐνα παλληκάρι, δέκα ὀκτῶ χρονῶν, πατριὰ γυρεύει γιὰ νὰ πατρωνεῖ, οὔτε ἡ μάνα στρέη, οὔτε ἡ ἀδερφή. Τ' ἄρματά του βάζει, ζώνεται σπαθί, στὸ σφεῖρι πάει, πόλεμο ζητεῖ. Πόλεμο δὲν ἤθε, πίσω γύρισε, καὶ στὸ γυρισμὸ του, νιός, εἰδίφασε. Ἐσκυψε νὰ πῆ νερό, ἀπ' τὸν Δουναβί, μαχαιριές τοῦ ἦσαν μέσα στὴν καρδιά, τουφεκιές τοῦ ἦσαν μέσα τὸ σωθῆκά, εἶχε κι' ἕνα δούλο κι' εὐλαίγε πικρά. — Σῶπα, σῶπα, δούλε μου, καὶ μὴν κλαῖς πικρά, ἂν τε νὰ πῆς τῆς μάνας μου, τῆς παπαδιάς, καὶ τῆς ἀδερφῆς μου, τῆς καλογοριάς, τὰ ρουχάκια μου νὰ τὰ πουλήσουνε καὶ τοὺς πύργους μου νὰ τοὺς γκρεμίσουνε, τὸ ρολόι μου νὰ τὸ τσακίσουνε, καὶ τὴν καδένα μου νὰ τὴν πουλήσουνε, καὶ τὸ γρίπο μου, νὰ τὸν βολάζουνε, κι' ὅσα ψάρια βγάξει νὰ τὰ μοιράζουνε, ὅπου δὲ μ' ἀφήσανε νὰ παντρευθῶ, ἂς χαροῦνε τώρα ποὺ θὰ σκοτωθῶ.

(Ἀπὸ τὴν λαογραφικὴν συλλογὴν τοῦ κ. Ν. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ)

Δὲν σὰς φαίνεται πὼς εἶχα καιρὸ πολὺ νὰ φανῶ στὴν ἐπιφάνεια! Καὶ ἡ αἰτία! Αὐτὰ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ γράψω — τσομπιέρα — ποὺ θὰ κεντροῦσαν μερικὸς ἀσπόνδους φίλους. Τώρα ὁμοῦ με φέρνει στὸ προσωπῆλιον ἡ ἀριεὶς ἑδῶ τοῦ κ. Θεοφανίδη, ὁ ὁποῖος με παρεκίνησε νὰ ξαναγράψω τὴν ἀτῆλη μου τὴν τόσο γνωστὴ ὁδὸς, χωρὶς τσομπιέρα. Μιὰ μεγάλη μυσταγωγία ἐγίνε στὸ σπίτι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Κ. Πέππα τὸ ἀπόγευμα τῆς 22/1/56. Ἦχογραφήθησαν παρ' εἰδικῶν συνεργείων καὶ ἐγράφησαν ἐν ὄψει ἀπὸ γνωστὸν μουσικοσυνθέτην τὰ γνωστὰ λαϊκὰ τραγούδια τοῦ Μαρμαρά «Ἄναγε τὸ φαναράκι» κ.λπ. Συνειργάσθησαν γι' αὐτὸ οἱ κ. Θ. Θεοφανίδης, Α. Μαρμαρινός, Τριαντ. Πέππα, Ν. Λαμπαδαρίδης καὶ ἄλλοι. Γιὰ τὴν ἐν γένει ἐργασία αὐτὴ ποὺ τιμὰ αὐτοῦ ποὺ τὴν συνέλαβαν, θερμὰ συγχαίρηται.

Ἡ διοικήσις τοῦ Σαντατορισμοῦ τρέφει τὰ χέρια τῆς ἀπὸ χαρὰ, ὅχι τόσο γιὰ τὴν ὑπογραφή τοῦ Βασ. Διατάγματος, γιὰ τὸ εἶχε σίγουρο, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἐκτίμησιν ποὺ θὰ ἔχουν μερικὸι φίλοι τῆς γιὰ τὸ ἐπιτελεσθῆν ἔργον. Πόσο θὰ ἠθελα ν' ἀναφέρω μερικῶν τὰ ὀνόματα ἑδῶ, ἀλλὰ ἂς ὀνομαστῶνται «Μ. Ν.» ποὺ τ' ἀπαγορεύουν.

Ἐκεῖνος ὁ τρισυδάτατος Σύνδεσμός μας τί γίνεται βρε παιδιά. Οὐτε στοὺς γάμους φαίνεται οὔτε στὰ πανηγύρια. Γιὰ τὴν ἀδελφότητα! Πὼς χάθηκε ἡ ὁρμὴ καὶ ἡ παλληκαριὰ τῶν ΝΕΩΝ αὐτῶν, ποὺ τὸν παρελάβαν τότε. Πάνε τὸσα χρόνια καὶ ποῦθεν δὲν δίδει τὸ παρῶν. Μόνο οἱ δυο τρεῖς ἐκδρομὲς ποὺ ἔκανε στὴν ἀρχὴ. Αὐτὸ ἦταν ὄλο!

Στὸν Μαρμαρᾶ πέθανε ὁ Σαηῖδ, ἀφοῦ ἔλησε τριῶν εἰδῶν ζωῆ σ' αὐτὸν τὸν ψεύτικὸν κόσμο. Πῆγε στὸν ἄλλο γιὰ νὰ... ἀναπαυθῇ. Τὸν Σαηῖδ τοῦ Χαζή Σεφίτ τοῦ γνωρίζαμε τότε στὸν Μαρμαρᾶ παιδιὰ ποὺ παίξαμε μαζί σὰν φίλοι.

ΠΕΝΘΗ

Σπύρος Γεωρ. Σπυρίδης

Ο Ἀφθονιάτης μετὰ τὴν φλογισμένη πατριωτικὴ καρδιά καὶ τὰ σβυσμένα μάτια, ὁ ἄνθρωπος μετὰ τὴν αἰδερνία θέλησι, ὡστε ἀπὸ ἀπλό ναυτοπόλο ποὺ ταξείδευε καὶ κινδύνευε τὴν ζωὴν του μετὰ τὰ καράβια στὴ Μαύρην Θάλασσα, ἔφθασε νὰ γίνῃ ὁ εἰδικὸς ἐμπειρογνώμων τοῦ Ἀγγλικοῦ Λόγῃ στὴν Πόλι, νὰ τιμηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Μαρμαρά στὴ νεότητά του, ἐσβυσε στὴν Πόλι καὶ κηδεύθηκε στὶς 28 Ἰανουαρίου 1956 στὰ Εἰσοδία στὸ Στάυροδρομὸν. Ἀφῆνε ἀπαρηγόρητη χήρα τὴν Κα Εὐδοξία, νεαρὰ κόρη τῆν δῖδα Πελανία καὶ γιὸν τὸν κ. Γιώργου Σπυρίδη ὀδοντοῖατρό, τοὺς ὁποῖους καὶ συλλυπούμεθα.

Μανώλης Γεωργίου

Στὶς 25 Ἰανουαρίου ἀπέθανε στὸ Λὸς Ἄντζελες τῆς Καλλιφορνίας ὅπου ἀπὸ 40ετίας ἦτο ἐγκατεστημένος ὁ καλὸς συμπατριώτης ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη Μανώλης Γεωργίου Ἀναγνώστης. Τοὺς οἰκείους του θερμὰ συλλυπούμεθα.

Ὅταν μεγάλως ὁμοῦ νικῆθηκε ἀπὸ τὸν φανατισμὸ τῆς φυλῆς του καὶ ἐγίνε ὁ ὑποκινητὸς τοῦ διωγμοῦ μας στὸ 1915. Γέρος τώρα τελευταία προσπαθοῦσε πάντα σ' αὐτοὺς ποὺ ἐπισκέπτοντο τὸν Μαρμαρᾶ νὰ δικαιολογηθῶν δι' ἡτὸ ἀπλὸς ἐκτελεστῆς τῶν διαταγῶν γιὰ ὅσα ἔκαμα. Ὁ ἐφιόλιτος ὁμοῦ τῶν πρώτων του τὸν κατεδίωξε πάντα καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἐξακολουθῆ νὰ τὸν καταδιώκῃ καὶ στὸν τάφο του. ΤΟ ΣΚΟΡΠΙΟ

Ἔρχονται εἰς τὸ

ST. MORITZ ON-THE-PARK

30 CENTRAL PARK SOUTH N. YORK

ἀπὸ τὰ 4 ἄκρα τοῦ κόσμου

Ἀπὸ τὴν Βαγδάτην ἕως τὸ Βέλγεμ, ἀπὸ τὴν Βοστώνην ἕως τὸ Πόρτμπακ, διακεκριμένοι ταξιδιώται γνωρίζουν καὶ προτιμοῦν τὸ ST. MORITZ

Ἀπὸ δολ. 8 διὰ μόνην κλίνην
 Ἀπὸ δολ. 9 διὰ διπλὴν.

Πρόεδρος **ΣΟΚΡΑΤΗΣ Γ. ΤΑΙΗΛΟΡ**

Τὸ μόνον πραγματικῶς Διεθνὲς Ξενοδοχεῖον τῆς Ν. Υόρκης

Ἡ ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ

ΑΣΦΑΛΙΑΙ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΑΙ: ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
 Φο. Ρουβέλτ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ
 Τηλέφω. 20.088 Τηλέφωνον. 41.438

ΕΔΡΑ Ἀθῆναι, Φο. Ρουβέλτ 41
 Τηλέφωνον 29.691

ΑΣΦΑΛΙΑΙ: ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ-ΣΚΑΦΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΑΙ: ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ
 ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΔΙΑΘΗΚΗ

Απόσπασμα από τον «Κώδικα» ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)

Σελίς Κώδικος 26 — Αριθ. Πρωτ. 51

Ο κάτωθεν υπογεγραμμένος Γιαννάκης Καμπούρη κάτοικος του χωρίου Παλατία επί της νήσου Μαρμαρά καί τέκνον της Ορθόδοξου Ανατολικής του Χριστού Εκκλησίας, βλέποντες αφ' ενός μὲν τὴν γεροντικήν ἡμῶν ἡλικίαν καὶ ἔχοντες κατὰ νοῦν τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανάτου κατὰ τὸ ἀψευδὲς λόγιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «γρηγορεῖτε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔρχεται», ἐπιθυμοῦντες δ' ἀφ' ἑτέρου ὅπως μετὰ τὸν θάνατον ἡμῶν οὐδεμία λογομαχία ἐπέλθῃ μετὰ τῶν τέκνων μου Φώτης, Λαζαρή καὶ Εὐσεβίας, ὡς πρὸς τὴν διανομὴν τῶν κινήτων καὶ ἀκινήτων πραγμάτων μου, ἀλλὰ εὐρεθῶσι αὐτὰ μετὰ τῶν τριῶν τέκνων μου Φώτης, Λαζαρή καὶ Εὐσεβίας, κανονισμένα συμφώνως μετὰ τὴν θέλησιν καὶ διαθέσιν ἡμῶν, ἔχοντες δὲ σώας τὰς φρένας καὶ ὑγιαῖν τὸν νοῦν, ἀποφασιζώ σήμερον τὴν εἰκοστὴν ἔκτην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου 1903 ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Κυριακῆν, ἐνώπιον τοῦ Ἀρχ. Ἐπιτρόπου κ. Ἀναγνώστη Χ' Ταυλαρίου καὶ τῶν προκρίτων τῆς Κοινοτήτος Παλατίων Κουρτέση Χ' Ταυλαρίου, Δημητρίου Χ' Ἠλία, Βασιλείου Κουζουνακή καὶ τοῦ ἀγίου Πατῆ Οἰκονόμου καὶ συντάττομεν οἰκιοθελῶς καὶ ἀπαραβιάστως τὴν παρούσαν διαθήκην, ἥτις εἶ ἡ μόνη καὶ τελευταία θέλησις ἡμῶν καταγραφόμεν ἐν τῷ Κώδικι τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Εκκλησίας, φέρον τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἐπιτρόπου Ἁγίου Προικοννήσου καὶ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου μας ὅπως αὕτη κατοστή σβαστή καὶ ἀπαραβιάστος παρ' ὧν. Καὶ πρῶτον ζητῶ τὴν συγχώρησιν ἀπὸ ὅλων τοῦ συγγενεῖς, φίλους καὶ συμπατριώτας μετὰ τῶν ὁποίων συνέζησα καὶ συνανεστράφημεν καὶ τοὺς ὁποίους τυχὸν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως νὰ παρεπικρανά ποτε κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐφημέρω τούτῳ κόσμῳ διατριβὴν ἡμῶν, συγχώρῳ δὲ ἀπὸ μέσης καρδίας πάντας τοὺς γνωρίσαντας ἡμᾶς ὅπως καὶ ἡμεῖς τυχόμεν τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Φιλανθρώπου καὶ Παναγᾶθου Θεοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως. Δεύτερον δὲ τὰ πράγματα τὰ ἀνήκοντα εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς κινήτα καὶ ἀκίνητα διαθέτομεν οἰκιοθελῶς ὡς ἑξῆς: Ὁ υἱὸς Φώτης, ὁ ὁποῖος πολλὰς τὰς περιποιήσεις ἀπέδωκεν εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὁμολογοῦμεν ἰδιαιτέρως χάριτας, νὰ λαμβάνῃ ὑπὸ ἀνενόχλητον κατοχὴν τοῦ τῷ ἀμπέλιον εἰς Ἀμπρον συνορευόμενον μετὰ Δημητρίου Δενδρινόν, Καπ. Ἀγγελᾶκη καὶ Μαστροφίλιππα, καὶ τὸ ἥμισυ χωράφι εἰς Γένναν ἀπὸ τὸ μέρος Χ' Κωνσταντίνου καὶ τὸν ἄρσάν ὁ ὁποῖος εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν Χαρμάνια ἀντικρυ τοῦ χωρίου. Ὁ δὲ Φώτης ὑποχρεοῖται νὰ γηροκομήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς αὐτοῦ, ὡς δεῖ, καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ποιῆσῃ πάντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς ταφὴν τοῦ ἔξοδα καὶ τὰ συνήθη μνημόσυνα. Τὰ δὲ μένοντα κτήματά μου, ἐν ἀμπέλιον εἰς θέσιν Ἀξυδᾶ, συνορευόμενον μετὰ Νικολῆ Δόχη καὶ Παντελῆ Παρασκευᾶ αὐτὸ δὲ θέλει γείνη τρία ἴσα μερίδια Φώτην υἱόν μου καὶ Λαζαρήν καὶ Εὐσεβίαν κόρην μου. Ἐπίσης καὶ ἕτερον ἀμπέλιον εἰς Ἀμπρον εἰς θέσιν Κοκκινόχωμα καὶ αὐτὸ εἰς τρία ἴσα μερίδια συνορευόμενον μετὰ Σαράντη Κίτσου καὶ Παπα Παναγιώτου καὶ Ἰρόμον, τὸ δὲ ὀσπῆτιόν μου καὶ αὐτὸ εἰς τρία ἴσα μερίδια, Φώτης, Λαζαρή καὶ Εὐσεβία, ὁ δὲ Λαζαρῆς θέλει λαμβάνει ἀπὸ τοῦ μπακτσέ τὸ μέρος τοῦ ὀσπιτίου ἀπὸ τοῦ βουνοῦ τὸ μέρος (δηλ. τὸ κελλί) εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ. Τοιαύτη καὶ μόνη εἶναι ἡ θέλησις ἡμῶν τὴν ὁποῖαν ἐκδηλοῦμεν ἐν τῇ παρούσῃ διαθήκῃ ἡμῶν, ἢ ὁποῖα ἴσχυει μετὰ τὸν θάνατον μου καὶ ὑπογράφοντες αὐτὴν παρακαλοῦμεν πάντας νὰ σεβασθῶσιν αὐτὴν ἴδια δὲ τὰ τέκνα μας Φώτης, Λαζαρῆ καὶ Εὐσεβία, πρὸς τὰ ὁποῖα δίδομεν καὶ τὴν πατρικὴν ἡμῶν εὐχὴν καὶ συγχώρησιν.

Ἐν Παλατίῳ τῆς νήσου Μαρμαρά τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1903.

Οἱ κληρονόμοι Γιαννάκης Καμπούρη Εὐσεβία Γιαννάκου διὰ χειρὸς Κ. Χ' Ταυλαρίου ἀγρομάματος ὡν θέτει τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ὁ δὲ Φώτης καὶ Εὐσεβία διὰ Α. Πολιτάκη

Οἱ μάρτυρες Δ. Χ' Πρωτοψάλτης— Β. Κουζουνακής— Οἰκονόμος Παπα Σταυρῆς— Παπα Εὐγένιος— Γεώργ. Σταυροῦ— Ἀναγ. Χ' Ταυλαρίου (Ἀρχιερατ. Ἐπίτροπος. Ὁ γράφας Κ. Χ' Ταυλαρίου

(Γιὰ τὴν ἀντιγραφή ΝΙΚ. ΛΑΜ.)

Εἴναι μένεντε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὰ «Μαρμαρινὰ Νέα» συστήσατέ τα στοὺς φίλους καὶ γνωστοὺς σας συμπατριώτας.

Θεοφάνεια με τούς "Ελληνας σφουγγαράδες ΤΟΥ ΤΑΡΠΟΝ ΣΠΡΙΓΚΣ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΔΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 1η σελίδα

στὶς Ἀμερικανικές. Στὴν ἀποβάθρα εἶναι ἀγκυροβολημένα τὰ σφουγγαράδικα πλοῖα, μετὰ χτυπητὰ τοὺς χρώματα καὶ φιαγμένα σύμφωνα μετὰ ἑλληνικὰ σχέδια. Στὴν πλώρη τοὺς διαβάζει κανεῖς τὰ ὀνόματα Ἐλένη, Καλλιόπη, Εὐδοκία, Ἅγιος Νικόλαος, Ἅγιος Ἰωάννης Πρόδρομος, Σωκράτης, Ταξιάρχης, κ.λ.π. Ὅταν τὰ πλοῖα γυρίζουν φορτωμένα μετὰ σφουγγάρια, τότε τὸ λιμάνι παρουσιάζει κίνηση μεγαλύτερη ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ καὶ τὰ τραπέζια ἀπ' ἑξῆς ἀπὸ τὰ καφενεία, εἶναι γεμάτα ἀπὸ χαρούμενους ἀνθρώπους πρὸς τὴν ἄνοιξη καὶ τὸ βῆμα, καὶ πνίζονται καὶ πίνουν καφέ. Κάθε χρόνο, στὶς 6 Ἰανουαρίου, γιορτάζεται στὸ Τάρπον Σπρίγκς, ἰδιαιτέρως ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων, ἡ μεγάλη γιορτὴ τῆς Ὀρθόδοξου Εκκλησίας. Τότε τὸ λιμάνι τοῦ Τάρπον Σπρίγκς παρουσιάζει τὸ ἴδιον θέαμα ὅπως καὶ κάθε ἑλληνικὸ λιμάνι. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τοῦ προστάτη τῶν θαλασσιῶν κ' ἔδω ὅπως καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι, εἶναι ἀσφυκτικὰ γεμάτη. Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, περιστοιχισμένος ἀπὸ τὸν κλῆρον, ψάλλει τὸν μεγάλο ἁγιασμὸν τῆς μέσης τοῦ Ναοῦ, ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπ' τὸ Δεσποτικόν. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἁγιασμοῦ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀγιάζει τὸ ἐκκλησιαστικὸν ῥαίνοντα ὅλους μετὰ ἁγιασμό. Οἱ νοικοκυρές, ὅπως καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι, δὲν παραλείπουν νὰ φέρουν καὶ μπουκαλάκια γιὰ νὰ πῶρον ἁγιασμὸν στὰ σπιτία τους. Κατόπιν τὸ πλῆθος σχηματίζει μὴ λειτανία καὶ προχωρεῖ πρὸς τὸ λιμάνι. Τὰ σπιτία καὶ τὰ καταστήματα στοὺς δρόμους εἶναι στολισμένα μετὰ λουλούδια καὶ μετὰ σημαῖες, καθὼς καὶ ἡ ἀποβάθρα, ὅπου προπορεύονται οἱ ἱεροψάλτες ψάλλοντες τροπάρια. Ἐξαίφην ὁ χορὸς σταματᾷ, τὸ πλῆθος ἀναμένει μὲν κατὰ νύξιν, καὶ ἀκούγονται οἱ πρώτοι ἤχοι τοῦ «ἐν Ἰ-

ορδάνη βαπτισμένου Σου Κύριε». Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ρίχνει τὸν Τιμιο Σταυρὸν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ δεκάδες νέων μετὰ κουτοῦμια τοῦ μάνιου πετιῶνται ἀπ' τὴν σφουγγαράδικα καὶ κολυμβοῦν γρήγορα εἰς τὸ μέρος ὅπου ἔπεσεν ὁ Σταυρός. Ἐπὶ ἀρκετὰ λεπτὰ ἐξακλουθῶν νὰ βουτοῦν. Ἐπὶ τέλους ἕνος ἀπὸ τοὺς νέους ἔχει βρῆ τὸ Σταυρὸν καὶ ἐνῶ τὸ πλῆθος ἐπυφμηεῖ, τὸν φέρνει στὸν Ἀρχιεπίσκοπο, ὁ ὁποῖος εὐλογοεῖ τὸν τυχερὸν νεόν, ὅλο τὸ πλῆθος καὶ ἰδιαιτέρως τὰ σφουγγαράδικα καὶ τὰ πληρώματα τῶν Ἀνόμοσα στὶς ζωηρὲς ἐπευφημίες ἢ λιτανεῖα ξανασηματίζεται. Μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ νικηφόρον βουτηχτὴ, πρὸς βασταῖα ψηλά τὸ Σταυρὸν, ἡ λιτανεῖα προχωρεῖ ἄλλο πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου τὸ πλῆθος διαλεῖται. Αὐτὸ τὸ ἐτήσιον γεγονός, μεταβάλλει κάθε χρόνο στὶς 6 Ἰανουαρίου τὸ Τάρπον Σπρίγκς, σὲ ἱερὸν προσκύνηματῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ἐφέτος στὸ Τάρπον Σπρίγκς κατὰ τὴν κατάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἦσαν καὶ οἱ συμπατριῶτες μας κ. Λάζαρος Δράκος καὶ κ. Στέλλα Νικολάου ἀπὸ τῆς Σαβάννα Γεωργίας, κ. καὶ κ. Περικλῆ Σταματιάδου, κ. Μνοστῶ Σταματιάδου καὶ κ. Σοφία Διασουράκη ἀπὸ τῆς Τσάρλεστον Νοτίου Καρολίνας καὶ Ἐλευθέριος Παπαθεοδώρου ἀπὸ τῆς Κολόμπια Ν. Κ. Ζτὸ Τάρπον Σπρίγκς εὐρίσκεται ἐγκατεστημένος ἀπὸ πολλὰ χρόνια καὶ ἕνας Μαρμαρινός, ὀνόματι Ἰωσήφ Καμῆς. Εἶναι 85 ἐτῶν, ἐπαγγέλλεται τὸν ναυτικὸν καὶ θυμᾶται νὰ διηγῆται κάθε γάμο, κάθε διασκέδαση τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ Μαρμαρά. Ἀκόμη ἔχει ἀκμαῖες τὶς δυνάμεις του καὶ μετὰ μεγάλη χαρὰ τρέχει κάθε χρόνο τὴν ἡμέρα τῶν Φώτων εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ προσπαθεῖ ρωτώντας νὰ βρῆ κάποιον ἀπὸ τὸν τόπον ποὺ γεννήθηκε, νὰ τοῦ διηγῆθῃ διάφορα περιστατικὰ ἀπὸ τὴν παλαιὰ ἀξέχαστη φραῖα ζωῆς τῆς Πατρίδος μας καὶ νὰ περάσῃ, ὅπως λέ-

γει, δυὸ-τρὶς ἡμέρες εὐχάριστες μετὰ τῶν χωριανῶν του, ποὺ τόσο πολὺ τοὺς νοσταλγεῖ εἰς τὴν μοναξιά του. Χωρὶς οἰκογένεια καὶ συγγενεῖς ὁ καλὸς γεροντικός συμπατριώτης μας περνᾷ τὴν ζωὴν τοῦ γεμάτου νοσταλγίας νὰ νῆν ἀγαπημένη Πατρίδα, μετὰ μοναδικὴ συντροφιά εἰς τὴν μοναξιά του ἔχει τὴν βαρκούλα του, μετὰ τὴν ὁποῖα ἐργάζεται καὶ βγάζει τὸ καθημερινόν του. Πηγαίνοντας εἰς τὸ Τάρπον Σπρίγκς περάσαμε ἀπὸ τὸ Τζάκσονβιλ τῆς Φλωρίδος καὶ ἐπισκεφθῆκαμε τοὺς ἐκεῖ ἐγκατεστημένους καλοὺς συμπατριώτας ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ ἀδελφοὺς Λάζαρον, Ἰωάννην καὶ Φίλιππον Μαστρογιαννάκη, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους καὶ ἐμάθαμε τὸ εὐχάριστον νεὸ τῶν ἀρραβῶνων τοῦ υἱοῦ τοῦ κ. Λαζάρου Μαστρογιαννάκη μετὰ τὴν κόρη τοῦ κ. Ρωμανίδου ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι. Εἶναι πολὺ εὐχάριστον πράγμα ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἡ ἐνωσις δύο νέων ἀπὸ τὴν ἴδια Πατρίδα γι' αὐτὸ καὶ εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν Μαρμαρινὸν ποῦλα κάθε εὐτυχία εἰς τὴν ἐνωσί των.

Ἡ ΕΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙῒ ΤΟΥ ΜΑΡΜΑΡΑ ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

Ὁ Προικοννήσου Σωφρόνιος ἐπιβεβαίωσι Σήμερον ἐβδόμην μηνὸς Ἰανουαρίου καὶ ἡμέραν Σάββατον τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ ἔκτου σωτηρίου ἔτους, μετὰ τὴν θείαν καὶ ἱερὰν λειτουργίαν, συνελθόντων πάντων τῶν μελῶν τῆς Ἀγαθοεργοῦ Ἀδελφότητος, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ παρθεναγωγείου, μετὰ τὴν ἐπέτειον τελετὴν τοῦ Σωματείου ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου ἡμῶν Μητροπολίτου Κυρίου Κου Σωφρονίου, ὅπως δοθῆ ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγος εὐθύνων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως γίνῃ νέα ἐκλογή τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Θεωρηθέντων δὲ καὶ ἐξακριβωθέντων τῶν λογαριασμῶν, ἐκρίθησαν ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ ἐπαίνων οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διευθύναντες τὸ Σωματεῖον, ὅπερ παμψηφεί ἀνεκνήρυχθη καὶ πάλιν ὡς Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Ἀποστόλου Α. Χατζηαποστόλου προέδρου, Ἀντωνίου Χρηστούλια ἀντιπροέδρου, Ἐμμανουὴλ Σπύρου ταμίου, Ἰωάννου Πολυχρονίου καὶ Μιχαὴλ Βασιλείου συμβούλων καὶ Χριστοδοῦλου Παπαγεωργίου γραμματέως. Ἐκ τοῦ ἐλέγχου δὲ τῶν λογαριασμῶν κατεδείχθη ὅτι ἐν τῷ ταμείῳ εὐρέθησαν εἰς μετρητὰ ἑνδεκά χιλιάδες τεσσαράκοντα πέντε καὶ τεσσαράκοντα πέντε ἑκατοστὰ γρόσια ἀργυρά, ὅπερ καὶ παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐκλεγέν ἤδη Διοικητικὸν Συμβούλιον. Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο τὸ παρὸν πρακτικὸν καὶ ὑπεγράφη.

Ἐν Προαστείῳ τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 1906

Στέφανος Ἀδμαντιδῆς Στυρίδων Θεοφάνους Πασαλάκης Τσαλαμανῆς Ἐλευθέριος Ἰωαννίδης Ἐμμανουὴλ Λαμπαδαρίδης Τηλέμαχος Θεοφάνους Βασίλειος Λαμπαδαρίδης Βασίλειος Ζαρίφης

Τὸ σπουδαιότερον ἐπίτευγμα τοῦ ἔτους 1906 ἦτο ὅτι ἐν Γενικῇ Συνελεύσει τῶν μελῶν κατηρτίσθη καὶ ἐπεκυρώθη Κανονισμός, ὅστις καὶ ἐξετυπώθη ἐν Κωνυπόλει εἰς τὰ τυπογραφεῖα Γεράρδου. Ἡ ἀνεύρεσις ἐνός μόνον ἀντιτύπου μετὰ τῶν Ἀρχεῶν τὰ ὁποῖα πιθανὸν διατηροῦν αἰ ἐν Ἑλλάδι ἢ Ἀμερικῇ ἢ ἄλλοις οἰκογένειαι, θὰ προσέφερε μεγίστην χαρὰν εἰς τὸν γράφοντα τὴν παρούσαν ὑποσημείωσιν.

Ζυρίχη Ἰανουάριος 1956 ΘΕΦ, ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΠΑΛΑΤΙΑ

Φεβρουάριος, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Καλλωπιστικὰ δένδρα Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ προέδρου τῆς Κοινοτήτος μας κ. Στεφάνου Χατζηβαρσαμῆ καὶ τῆς μερίμνη τοῦ Κοινοτικού μας Συμβουλίου, ὁ Συνοικισμὸς μας ἐπλουτίσθη μετὰ νέα καλλωπιστικὰ δένδρα, συμπληρωθέντων τῶν κενῶν εἰς τὰς δεινδροστοιχίας καὶ πλατείας τοῦ χωρίου μας. Οὕτω παρελήφθησαν καὶ ἐφυτεύθησαν 200 κυανόφυλλα, 150 ἐυκάλυπτοι, 100 ἀλιμπρες, 100 λεῖδες Καναδά, 150 πεῦκα, 100 πεκροδάφνες, 200 κυπαρίσσια καὶ διάφορα ἄλλα δενδρύλλια.

Ἐτσι ὁ Συνοικισμὸς μας θὰ γίνῃ τὸ Σάν Ρέμο τῆς Ἀττικῆς.

Δωρεαί Ὁ ἐν Σαβάννα τῆς Ἀμερικῆς ἐκλεκτὸς συμπατριώτης μας κ. Λάζαρος Ι. Δράκος, ἀπέστειλε τεσσαράκοντα δολλάρια διὰ τὴν ἐκκλησίαν μας, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 15 προσέφερον ὁ ἐκ Μαρμαρᾶ καταγόμενος καὶ εἰς Τσάκσονβιλ τῆς Φλωρίδος ἐγκατεστημένος ἀγαπητὸς συμπατριώτης κ. Ἰωάννης Μαστρογιαννάκης. Τοὺς δωρητὰς ἡ Κοινότης μας εὐχαριστεῖ θερμῶς. ΗΛΙΑΣ Δ. ΠΡΩΤΩΛΑΤΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ - ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

Τόνπροπαρελθόνταμήνα, ενώπιον της δια πρώτην φοράν συγκροτηθείσης γενικής συνελεύσεως των κατοίκων της Κοινότητος Νέων Παλατιών, ή οποία έλαβε χώραν εις την εκκλησίαν της Κοινότητος, ένένετο ή λογοδοσία του Κοινοτικού Συμβουλίου, δια τα έργα αυτού, κατά τό διαρρευσαν έτος.

Πρός τους συγκεντρωθέντας ώμίλησέ δια μακρών ο πρόεδρος της Κοινότητος κ. Στέφανος Χατζηβαρσαμής, έκθέσας τά πεπραγμένα, άναλύσας λεπτομερώς ένά έκαστον χωριστά τους τομείς δραστηριότητος του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Η λογοδοσία του προέδρου της Κοινότητος Νέων Παλατιών έχει ώς εξής :

Συνδημόται, Σάς έκαλέσαμεν σήμερον εις τόν Ιερόν αυτόν χώρον ίνα συμφώνως προς τάς διατάξεις του άρθρου 165 του Δημοτικού και κοινοτικού Κώδικος, λογοδοτήσωμεν ένώπιόν σας, δι' όσα τό Κοινοτικόν μας Συμβούλιον έπραξε κατά τό λήξαν οικονομικόν έτος 1954-1955 έν τή διοικήσει και διαχειρίσει των κοινοτικών μας πραγμάτων.

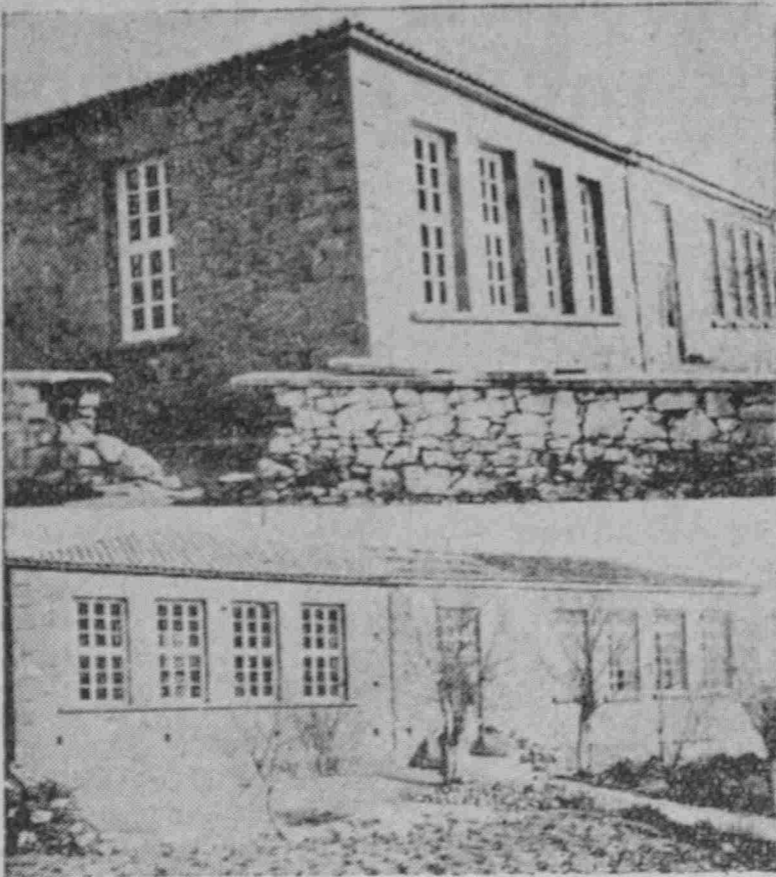
Θεωρώ τόν έαυτόν μου εύτυχόν, διότι δια της έφαρμογής των διατάξεων τούτων του Κώδικος, μου δίδεται ή ευκαιρία να έγκαινιάσω την πρώτην ταύτην των δημοτών μας συνέλευσιν, ή οποία έλπίζω ν' άποβή λίαν έπωφελής και ν' άποτελέσει την άπαρχήν μιας στενεωτέρας και διαρκούς συνεργασί-

ας των δημοτών μετά της Κοινότητος.

Πιστεύομεν άπολύτως τόσον έγώ, όσον και οι έν τώ Κοινοτικώ Συμβουλίω έκλεκτοί συνεργάται μου, οι όποιοι και ούτοι παρίστανται κατά την σημερινήν μας συγκέντρωσιν, ότι δια της λογοδοσίας αυτής, ή οποία άποτελεί την βασικήν έκδήλωσιν των δημοκρατικών θεσμών της Πατρίδος μας, θα γνωρίσωμεν εις τους δημότας την έν γένει δράσιν του Συμβουλίου, την τύχην του κοινοτικού χρήματος, τάς ένεργείας μας, τάς δυσχερείας που συναντήσαμε και την προοπτικήν που έχαρξομε δια την έπίλυσιν των κοινοτικών υποθέσεων και την κινωφελή μας δράσιν.

Τό Κοινοτικόν μας Συμβούλιον, έκλεγέν δια της καθολικής σας ψήφου κατά τάς τελευταίας εκλογάς του Νοεμβρίου 1954, διώκησε την Κοινότητα από του τέλους μηνός Ιανουαρίου έ. έ. Πλήν όμως δύναται να λεχθή ότι τό Κοινοτικόν τουτο Συμβούλιον άποτελεί συνέχειαν του προηγούμενου και τουτο διότι τόσον ο ύποφαινόμενος, όσον και τά πλείστα των μελών του ήσαν και τότε Κοινοτικοί Σύμβουλοι, και συνεπώς ή έκθεσίς μας επί των πεπραγμένων είναι ενιαία, καλύπτουσα όλόκληρον την περίοδον του ύπό λογοδοσίαν οικονομικού έτους.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

Η ΝΕΑ ΚΟΥΤΑΛΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΗΣ

Περασμένα μεγαλεία και διηγόντας τα να κλοίσ... ειπε ο ποιητής. Μά στέρεψαν τά δάκρυα και ή θύμησι για τό παλιό και καλό χωριό, έδωσε τό θέρρος και τη δύναμι κάτι να φτιάξουν στο τωρινό χωριό. "Αλλα χωριά ίσως νάχαν την τύχη ένωρίτερα και περισσότερα να κάμουν. Μά κι ή Ν. Κούταλη δεν πήγε πίσω. Χτισμένη σ' ένα κάβο, πάνω στο πειό φτωχό άπ' τά φτωχότερα νησιά, παλεύει όχι μόνον να ζήσει, μά και να δημιουργήσει. Χάρis στα παιδιά της και στος ξενητεμένους Κουταλιανούς, έκαμε και κάμει και θά κάμη γιατί άπάρχει θέληση. Κι' όταν ύπάρχη θέληση, όλα

τ' άλλα έρχονται. "Οπως ήσαν τά χρήματα και πάλιν άπ' την "Αμερική, για να συμπληρωθή τό Σχολείο του χωριού. "Ενα δμορφο μπορεί να πη κανείς Σχολείο που έγινε με την πνοή του δασκάλου κ. Ι. "Αλευροπούλου, και την θέληση όλων των χωριανών. Φέρανέ πέτρες με τά καίκια τους από μακρυά, δούλεψαν προσωπικά όλοι για να φτιάξουν τό Σχολείο για να πηγαίνουν τό παιδιά τους να μάθουν γράμματα. Μά δεν μπορούσαν να τό τελειώσουν γιατί έλειπαν τά χρήματα. Και τότε τό "Ρόδον τό "Αμάραντον έδωσε τό παρόν. Μια προσπάθεια στο Κλήβελαντ της

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΜΑΣ ΣΑΒΑΝΝΑΣ

Έκλογή νέων Κοινοτικών Συμβούλων

ΣΑΒΑΝΝΑ, Φεβρουάριος (Του ανταποκριτού μας).—Κατά τάς τελευταίας έτησίας Κοινοτικές μας εκλογάς, εξέλεγησαν τέσσαρα νέα μέλη του Κοινοτικού μας Συμβουλίου, δια να ύπρετηθούν επί μίαν τριετίαν, οι εξής :

Νικόλαος Γούναρης
Νικόλαος Παπανικολάου
Ιωάννης Τσιβούκας
Πάυλος "Ανέστης

Ός είναι γνωστόν, τό Συμβούλιόν μας άπαρτίζεται από 12 μέλη, τά άλλα δε είναι τά εξής :

Νικόλ. "Αθανασόπουλος
"Αθανάσιος Κολτζακλής
Ιωάννης Νικολάου
Γρηγόριος "Ανδρής

Τέσσαρες των οποίων ή θητεία λήγει μετά έν έτος, και

Γεώργιος Χιοτέλης
"Ηλίας Γιαλαμάς
Δημήτριος Μεταξάς
Ευστράτιος Συμεών των οποίων ή θητεία λήγει μετά δύο έτη.

Πρόεδρος του Συμβουλίου επανεξελέγη ο καθ' όλα αξιος συμπατριώτης εκ Γαλλίμης, κ. Ιωάννης Νικολάου, ο όποιος έχει μεγάλην πείραν εις τά Κοινοτικά μας και διακρίνεται δια την Ικανότητα και δραστηριότητά του.

Κοινωνικά νέα

—Θάνατος συμπατριώτου—

Μετά όλιγοήμερον άσθενών άπέθανεν εκ καρδιακού νοσήματος την 28/11/55 και έκηδεύθη εις την πόλιν μας ο καλός συμπατριώτης μας εκ Γαλλίμης Πανταζής "Αχπάρης, άφήσας άπαρηγόρητον σύζυγον, την κ. Κρυσταλλένιαν, τό γένος Νικολάου Π. Τσεβρένη (της Κρυστάλλως), και κόρην την κ. "Ελένην Ε. Καρατάσσου,

Ο μεταστάς εφθασεν εις την Σαβάνναν τό 1922 όπου και έγκατεστάθη. "Ητο καλόν μέλος της παροικίας μας αγαπημένος και εκτιμώμενος παρά πάντων. Ιωνία του ή μνήμη.

ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΔΡΑΚΟΣ

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΣΤΙΕΣ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΑΡΤΑΚΗ:

Η ΟΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΗ ΚΩΜΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

"Αρθρον του Ιερατικώς Προϊσταμένου Νέας "Αρτάκης Ί Σακελλαρίου ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Τά «Μαρμαρινά Νέα» εύρίσκονται εις την εύχάριστον θέσιν να προσφέρουν εις τους αναγνώστας τον τό κάτωθι δημοσίευμα, όφειλόμενον εις τόν γλαφυρόν κάλαμον του Ιερατικώς Προϊσταμένου Νέας "Αρτάκης αδελφωτάτου πατρός κ. Σπυρίδωνος "Αθανασίου. "Απολαύων μεγάλης τιμής άπ' όλους ανεξαιρέτως τους ένορίτας του, άποτελεί τόν ιδεώδη τύπον του πνευματικού ποδηγέτου, πρωτοστατών εις πᾶσαν έθνικήν, φιλανθρωπικήν και κοινωνικήν δράσιν, πάντοτε μεριμνών δια την πρόοδον της έν λόγω κοινότητος, ή οποία άνέδειξεν εύεργέτας εκ των έν "Αμερική και άλλαχού "Αρτακηνών. Του αδ. Σπυρίδωνος έργον είναι ή προώθησις της οικοδομήσεως του Ιερού Ναού «Παναγία ή «Φανερωμένη» και αι τέσσαρες εκδόσεις του χρησιμωτάτου βιβλίου ύπό τόν δμώνυμον τίτλον.

ΓΡΑΦΟΝΤΑΣ τά παρακάτω ή νομίστηκε ότι είναι ύπερβολές, ούτε εγκώμια που άπλώσ τά γράφα για να έξυψώσ την Κωμόπολιν της Νέας "Αρτάκης και να έξυμνήσω τους κατοίκους της, επειδή τυγχάνω Ιερατικός Προϊστάμενος της "Ενορίας, όχι, αλλά γράφω την αλήθειαν, γράφω την πραγματικότητα.

"Αν και δεν είμαι "Αρτακηνός, από όκταετίας όμως συνέδεσα την ζωήν μου με την ένορίαν ταύτην και έμελέτησα την Ιστορίαν της, έξισα τά ήθη και έθιμά της, είδα την πρόοδον των ανθρώπων της, και γράφω την αλήθειαν και μόνην την αλήθειαν, με μοναδικόν

σκοπόν να γνωρίσουν οι άπνταχού εύρισκόμενοι "Αρτακηνοί την καινούρια Πατρίδα των, όσοι δεν την ένγνώρισαν από κοντά, είτε γιατί βρίσκονται στην "Αμερική έγκατεστημένοι πρό της Μικρασιατικής καταστροφής, ή έδώ, έγκατεστηθέντες με τά τόν εκπατρισμόν σε διάφορα μέρη της "Ελλάδος ("Αθήνα, Πειραιά, Θεσβνίκη, Καβάλα, Αίγιον κλπ.) και δεν μπόρεσαν ή δεν έτυχε ακόμη να την έπισκεφθούν και να την γνωρίσουν.

Πονεμένοι νοσταλγοί της παλιής αξέχαστης Πατρίδας των, οι άγαπητοί μου άνα τόν κόσμο "Αρτακηνοί, άσφαλώς θά θέλουν να μάθουν πως

είναι ή Νέα "Αρτάκη, άν μοιάζει με την χλιοτραγουδισμένη παλαιά Πατρίδα των, την Ιστορική έκείνη πρωτεύουσα της έπαρχίας και της "Ιερας Μητροπόλεως Κυζίκου, και άκόμη και τό σπουδαιότερον, άν είναι αντίξια "Εκείνης.

Αυτά όλα σκέφθηκα να τά γράψω σ' ένα άρθρον και να τά δημοσιεύσω στα «ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ», την έγκριτον και μοναδικήν στον κόσμο Πατριωτικήν μας έφημερίδα του αγαπητού φίλου κ. Νικ. Λαμπαδαρίδη, που φτάνει στα πέτατα της οικουμένης και την περιμένουν με λαχτήρα, όπου κι' άν βρίσκονται Μαρμαρινοί και

"Αρτακηνοί, να διαβάσουν και να ξαναζήσουν, οτις γεμάτο από πατριωτικό ενδιαφέρον σελίδες της, τά παλιά ώραιά χρόνια που ζούσαν τρισευτυχισμένοι στην αξέχαστη Πατρίδα των.

"Η "Αρτάκη μας, λοιπόν, ή Νέα που βρίσκεται στην Εύβοια, κατ' εσχην είναι κτισμένη κοντά σε θάλασσα, όπως ή Παλαιά, και έχει την θάλασσα ακριβώς προς δυσμάς. Τά γαλανά νερά του Εύβοϊκού φιλουν τά δμορφα άκρογιάλια της και ή παραλία της σχηματίζει ένα φυσικό λιμάνι αρκετά εύρύχωρο.

Από την Χαλκίδα απέχει 8 χιλιομέτρα. "Η διαδρομή γίνεται σε 15 λεπτά της ώρας με άραιά αναπαιτικά λεωφορεία που έκτελούν δρομολόγια Χαλκίδος-Νέας "Αρτάκης κάθε μία ώρα. "Ο δρόμος άσφαλτοστρωμένος. Μόλις φθάσειτε, μπροστά σας άπλώνεται μια ώραια κωμόπολις, όλοκάθαρη, περιποιημένη, με συγχρονισμένο σχέδιο πόλεως,

δρόμους δενδροφυτευμένους, πλατείες έξωραϊσμένες, σπία κατάσπρα φρεσκοαβεστωμένα που λάμπουν από καθαριότητα και νοικοκυριό. Σε κανένα μέρος δεν θα βρήτε τόση φρεσκάδα, αλλά και τέτοια καλωσύνη και φιλοξενία όπως στην Νέα "Αρτάκη. Σάν παράδειγμα χαρακτηριστικό αναφέρω την έπίσκεψη της Περιηγητικής Λέσχης στην περυσινή γιορτή της Πα-

ναγίας Φανερωμένης στην "Αρτάκη, όπου τά μέλη της έμειναν τόσο πολύ εύχαριστημένα από την περιποίηση και φιλοξενία των "Αρτακηνών ώστε σε δυό έκπομπές του Ραδιοφωνικού Σταθμού "Αθηνών να επαινέσουν και έξυμνήσουν την καλωσύνη και τό νοικοκυριό των κατοίκων της Νέας "Αρτάκης.

(Συνεχίζεται)